

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökről és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér.
Üzletek, tanítók, iparosok és egyesületek, melyek egyen-
ként, ha előfizetnek, 8 koronáért kapják a lapot.

Felolvasó szerkesztő: Dobay János.
Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőség-
hez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadóhivatal K.-Vásárhely az ifj. Jancsó Mózes könyv-
nyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek
küldendők.

A szünet alatt.

Budapest, 1900. június 23.

Az országgyűlés egész csendben ment vakációra. Ugyancsak nyugalomvár az országgyűlésre az egész szünet alatt. A ház elnapolása az eddigi szokástól eltérőleg nem király rendelettel, hanem képviselőházi határozattal történt. Ennek következtében a Ház bármikor összehívható lesz ülésre, ha azt 20 képviselő kívánja. Ilyen fontos okra azonban kilátás alig van.

Tisza István gróf nagyváradi beszéde, mint valami váratlan zivatart jelző villám, csikázott át a politikai láthatáron. Ebből a beszédből azonban reméljük, nagyobb veszedelem nem lesz. Egy kis érzékenykedés az egész az érdekeltek körében. Nehány nyilatkozat, valamelyes polémia és ezzel talán napirendre térnek a nagyváradi beszéd felett. A politikai életben hamar felejtnek, hamar begyógyuló sebeket osztogatnak. A politikus bőre olyan, mint a fakiré, ha megvágják, keresztül szurják, néhány perc múlva megint begyógyul, helye sem marad a sebnek.

A nagy szünet alatt azonban csak a törvényhozás gépezete pihen. Annál serényebben működik az állami élet cselekvőségének a másik szerve, a közigazgatás. A kormány a törvényhozási szünet alatt szokta elkészíteni törvényhozási tervét és kidolgozza a részleteket, a javaslatokat. Most munkában vannak főként két minisztériumban. Az egyikben a közigazgatás nagy reformját készítik elő. Ebben fáradozik a belügy-minisztérium szakadatlanul. Míg az igazságügyi minisztérium az ősszel két igen nagyfontosságú kodexszel akar a Ház elé lépni. Az egyik a magyar általános polgári törvénykönyv, a másik pedig az egyetemes polgári perrendtartás.

Mind a két munkálattörökség gyanánt száll miniszterről-miniszterre. Hisz már Pauler Tivadar és Faibiny Teofil minisztersége alatt készültek előadói tervezetek. Ezeket azután Szilágyi és Erdély igazságügyminiszter átalakították, de még mindedig nincs polgári törvénykönyvünk; nincs egységes perrendtartás. Dr. Plósz Sándor azonban azt mondja, ha nincs, hát majd lesz és ez a fáradhatatlan munkaerejű férfi szavának áll. Az egész nyarat arra használja, hogy ezt a két nagyfontosságú előadói tervezetet véglegesen kidolgozza. Gellérthegyi villája a tanuja, hogy Plósz harmadmagával naponként négy-öt-hat órát dolgozik a javaslatokon két kitűnő munkatársával.

Készülne még egy harmadik nagy dolog is és pedig ebben a vallás- és közoktatásügyi minisztérium van érdekelve. De ebből előre láthatólag nem lesz semmi. Ez a katolikus egyházi önkormányzat ügye, melyen már az ősszel lesz három esztendeje, hogy folyton viaskodnak, de nem készülnek el vele soha. Valóban furcsa egy machináció is ennek az autonómiai mozgalomnak egész története. Egyfelől követelik az önkormányzatot, másrészt meg az eddigi kormányzók mitsem szándékoztak átadni a kormányzotnak, fölöttük gyakorolt eddigi kormányzói hatalomból. Pedig hát mi lenne más az önkormányzat, minthogy az eddigi kormányzotnak ezután önmagukat kormányozzák. A mostani kormányzók azonban semmiféle hatalmat a kezükből kiadni nem akarnak.

Érdekes a dologban, hogy most mindenik keresi a bünbakkot, hogy hát ki és mi legyen ennek a sikertelenségnek valódi oka. Persze a két főfaktor, a miniszter és a püspöki kar iparkodik egyik másikkra kenni az ódiumot. Az ősszel, mikor majd megint összeül a katolikus kongresszus, ha az autonomia szervezettel nem is lesznek készen, de legalább készen lesznek az argumentumokkal, hogy tulajdonképpen ebben az ügyben ki a bűnös.

Hisz már oly régóta, alkotmányos éra felpirkadás óta mindig ott kísért a katolikus önkormányzat ügye. De bizony csak kísért, holott ennyi idő óta már csinálhattak volna valamit.

A közigazgatás rendezésével sem vagyunk ugyan készen, de 1867. óta szakadatlanul javítunk azon. Bizony a harmincz év előtti állapotokra többé rá sem ismerek. Milyen nagy dolog történt 1868-ban, mikor a közigazgatási és bíraskodást elválasztották egymástól. Ez volt a legnagyobb művelet eddig. Ehhez lesz most hasonló és nagy jelentőségű, midőn a megyékben állami közegek veszik át az adminisztráció vezetését, ha egészen államosítjuk a közigazgatást.

Időközben is igen nagy és lényeges változások történtek az adminisztráció rendezése körül.

Darabonként, egyenként, közigazgatási szakonként már igen nagy mértékben államosítottunk. A községi közigazgatást is olyan közel hoztuk a központi állami hatalomhoz, hogy az államhatalmi befolyás a községi ügyek vezetésében tulnyomóan érvényesül. Bizony az már nem is lesz olyandolog, mikor egy napon arra ébredünk, hogy a közigazgatás államosítva van. A közigazgatást állami közegek vezetik. Ezt a

változást a nagy közönség észre sem veszi. Az ügymenet úgy marad, mint eddig volt.

Nem is a kinevezési vagy választási rendszer kérdésén mulik az adminisztráció javítása. Mert az adminisztráció lehet rossz is mind a két rendszer mellett. Széll Kálmán egyet fordított a dolgon és azt mondja, hogy előbb csinálók jó adminisztrációt, aztán döntsünk, hogy kinevezett avagy választott tisztviselők vigyék-e a közigazgatást. Az első feladat az, hogy ez az adminisztráció legyen jó. Erre iparkodik most Széll Kálmán, mint belügyminiszter, hogy javítson a mostani állapotokon.

És valóban a miniszterelnöknek, mint belügyminiszternek kitűnő gyakorlati érzékére vall, hogy csakugyan ott kezdi a javítást, a hol a közigazgatási mizéria leginkább észlelhető, a közigazgatási eljárás hosszúsága, megbízhatatlansága, nehézsége és kötelessége miatt. A bürokratizmus tultengésében van a hiba és ezen kell segíteni. Ezen akezióhoz a miniszterelnök megfogja nyerni úgy a municipalisták, az autonomisták, miként a centralisták támogatását is. Különben az egyes politikai pártok nem igen érdeklődnek a közigazgatási rendszerek iránt.

Azon nagy lethargiában, a melyben most az egyes pártok leledzenek, a közigazgatás rendezésének, kérdése egészen elalszik. A pártok nem akarnak csinálni ebből pártpolitikai vagy hatalmi kérdést és mi úgy sejtjük, hogy most lenne a legalkalmasabb időpont arra, hogy végre a közigazgatást végleg rendezzük.

R.

Szövetkezzünk.

Most midőn a földmivelésügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága a szövetkezetek vezetőihez felhívást intézett, hogy a jövő hóban Budapesten tartandó szövetkezeti tanfolyamra, mely 10—14 napra fog terjedni, a kik részt akarnak venni kérvényeket a földmivelésügyi miniszterhez nyújtsák be, ismét aktualitásá vált a szövetkezeti ügy.

A „Székely Nemzet” május 4-én megjelent számában „Háromszéki gazdáink érdekében” egy rövid cikkem jelent meg, melyet a szerkesztőség is helyes méltánylásban részesített s mely cikk Háromszék gyümölcstermésének és a baromfi termékeknek szövetkezeti uton való értékesítését javasolta a gazdáknak, s bár cikkem szellemében — daczára, hogy annak visszhangjak. It — semmi sem történt s vajmi kevés a remény, hogy az a közel jövőben ez az eszme megvalósulhasson s bár azóta is nyilvános felszólalásban hallottam, hogy a székely földön nem a kis birtokos osztály, hanem a közép birtokosok existenciájának fentartásáról kell gondoskodni, de mert ezen felszólalást csak egy nyilvánvaló fogalom zavar szülhette a mennyiben a felszólaló nem volt tisztában azzal, hogy ki a kis- és ki a közép- birtok-

kos, mert nálunk Háromszékmegyében is akár Settegart akár Keleti Károly osztályozását tekintjük 90% kisbirtokosra, 9% kis-, közép-birtokos és csak 1% közép birtokos esik s mert a közép birtokos osztály ha csak a tulhajtott fényűzés nem teszi tönkre, meg tud élni a maga emberségéből is, tehát a kis birtokosoknál kell gondoskodni azok jólétét előmozdítani és támogatni s mert idézek, cikkem is a kis gazdák érdekében íratott volt, nem adhatom fel a reményt, hogy az abban foglalt eszme kibontakozva Háromszék megyében, hol olyan nagy szükség van arra, éreztetni fogja jótékony hatását.

Korunkat jellemzi, hogy minden ember külön válva saját ezéljainak szolgálatában áll, s ezen különvállás az oka, hogy a társadalomban az önérdék működik mindig és mindenben annyira, hogy az önzetlen s a közös érdekében kifejtett munkásság és intenció is sokak előtt és legtöbbször félre magyaráztatik.

Az önzés illetén való nyilvánulása mellett nem esoda, ha az erősebb a gyengébbet elnyomja és igyekszik ennek tudatlanságát és gyengeségét a saját önző ezéljaira kihasználni. A kereskedelem zászlója alatt egyes emberek már untig elég visszafelé követtek és követnek el, a nép kizsákmányolására pedig a népnek vezetői vannak a lelkészek és tanítók, a kik egyszersmind hivatva is volnának a tudatlan és tapasztalatlan népet az egyesülés kétségbe vonhatatlan előnyeiről felvilágosítani, mely az egyetlen mód arra, hogy az egyesek jólétét s így követve az egész társadalom jólétét emeljék.

Kerek Magyarországon talán sehol sincs nagyobb szükség az egyesülésre, tehát a szövetkezetekre, mint épen mi nálunk a székely földön és kivált Háromszékmegyében, hol a kis birtokosok mostoha éghajlati és kedvezőtlen földrajzi fekvésüknél fogva is gyengeségüket kétszeresen érzik, hol a gazdák és termelők kivétel nélkül idegen kereskedőknek vannak kiszolgáltatva: kik a napról-napra súlyosodó közterhek mellett a gazdákon élőködni és azok terményei után meg nem érdemelt hasznót vonnak el és ezáltal a gazdákat és termelőket károsítják.

Tehát szövetkezzünk; Egyesült erővel mindent ki lehet vinni! Az egyes gazda maga nem lehet kereskedő is, de ha 10—100—1000 vagy több gazda szövetkezik lehetnek együtt!

Terményünk van, csak kezdjük legalól, hogy a leggyengébbek is részesüljenek a szövetkezet áldásos működésében. A gazdának kinek 1 holdja, kinek 100 holdja van, udvarán baromfi jár azok terményeit a gazda vagy gazdasszony ma vagy el tudja adni, vagy nem; de hogy? A hogy vezi a szedő, mert a kinek 30—50 tyukja is van azok után hetenkint vagy 2 hetenkint egy láda tojást (körülbelül 1400 db) bár küldhetne, de ezer okból nem küld a nagy fogyasztási piacokra, hanem itthon elvesztegeti 50—100 db számra azaz mesterségesen és a ezéltudatosan készített piaci árak mellett is eladja; míg ha a szövetkezet, mely több kisebb-nagyobb gazda egyesülése útján jön létre, piacot szerez és nem 1 ládát hanem 10—20 ládát küld el, a tényleges árt kapják meg a termelők terményeikért. Ma egy tojás itt 4 fillér és én megvagyok győződve, hogy ha a tojás szövetkezeti úton lesz értékesíthető a termelőnek a szövetkezet 6 fillért fog adni egy kifogástalan tojásért, s még ezen felül is nyer a tartalék alap és kezelésre, osztalékot fog adni a tagoknak, kik pedig már 2 fillért azzal is nyertek, hogy a szövetkezet útján értékesíthetik terményüket. Ha ez nem így volna, akkor nem lennének nagy tojás kereskedők és 100 meg 100 kis tojás kereskedő, kik ebből élnek, sőt vagyont csinálnak. De menjünk tovább, mert épen így vagyunk a gyümölcsösökkel, mi hét szilvafás nemes emberek a székely földön, ma is terem gyümölcsünk elég sőt nemely évben a hét szilvafa sokat is hoz s ilyenkor nem egy gazda így sopánkodik „szép termés van sok gyümölcsöm van, de bár kevesebb volna, mert sem az olának sem a disznóimnak nem kell, a piacon meg épen nem vesznek úgy, hogy kár azt oda vinni.” Tehát a mi a disznónak és az olának nem kell azt tartja a gazda költséggel és bajjal a hogy, lehet egy darabig megfele megromlik és trágya lesz, másik felét pedig lehetőleg olcsón megveszi az élelmes kereskedő, ki nagy hasznót kap utánna. Míg ha szövetkezetünk volna egy almasemenne kárba, mert a szövetkezet a mi nem piacra

való feldolgozná és értékesítené úgy, a hogy legjobban lehet. Egy gazda legyen bár 70 szilva fája ezt tenni nem tudja, mert vagy ideje vagy pénze nincs hozzá, vagy sokszor nem érti a módját, máskor méltóságán alulinak és összeférhetetlennek tartja ilyen dolgokkal vesződni.

De így vagyunk egyéb terményeinkkel is, melyek közül sokat csak azért nem tudunk illő árban értékesíteni, mert a gazdák keveset termelnek, például egy gazdának van 30 juha ezután esik egy nyírás után 0 bunda körülbelül 30 kilogramm súlyban és 60 korona értékben s ha 100 vagy több juhos gazda szövetkezik a szövetkezet 30 kilogramm helyett 30000 kilogrammot fog értékesíteni osztályozva és megtisztítva s bevesz egy kilogrammért nem 2 koronát, hanem 4—6 koronát, tehát okvetlenül a kétszeres árt.

Szemes terményeink közül, hogy tovább ne menjek a lenese, paszuly, borsó azaz a hüvelyesek olyanok, melyek mind kétszeres, sőt háromszoros áron lennének a szövetkezetek útján értékesíthetők. Például a háromszéki lenese ezelőtt tíz évvel 18—20 forint volt hektóliterenkint s a kereskedő ki külföldi gyáraknak szállította ezen ár mellett is nyert; ma 9—12 forint, pedig a gyáraknak ma is szükségük van lenesére, tehát látható, hogy ma mekkora haszna van belőle az üzlet embernek. Szövetkezeti úton ezen haszon mind a gazdáknak maradna, kiknek nem tudom eléggé ajálni, hogy alakítsanak értékesítő szövetkezeteket és pedig egyelőre, a mint előbb is hangsúlyoztam már a székely üzleti tőke szempontjából is a nálunk legbővebb kisebb gazdasági termények, mint baromfi termékek és gyümölcs értékesítő szövetkezeteket, melyek közösenként szervezve kezdjék meg működésüket s egy vagy két vidéki központban raktárral birjanak, honnat már a világ kereskedelemben mint számottevő kereskedelmi tényezők léphetnek akezióba.

A szövetkezeteknek ez az alakja ma már nem frázis és nem szédeltetés, hanem való igaz s mert én erről úgy meg vagyok győződve, mint arról, hogy $2 \times 2 = 4$. Tehát csak azt ajánlhatom a gazda osztálynak, hogy szövetkezzék. Szövetkezzünk, mert a székely földben sok vagyon rejlik, csak ki kell aknázni, s ne hagyjuk hogy más vegye ki!

Szövetkezzünk!

Mika Ottokár.

A székely kiállítás.

Marosvásárhelytől a székelyföldi iparmuzeumban junius 30-án nyitják meg a székely iparkiállítást. Az ünnepélyes megnyitás Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter látogatásakor történik. Ez alkalomra a székely múzeum felügyelő bizottsága 300 vendéget hívott meg.

Székely művészet. A székely kiállításnak mindenestre figyelemreméltó pontja lesz Molnár Daninak, a híres maktalvi székely fazekasnak állatcsoportja. Remek kivitelű bikáit, bivalyait, ökreit, teheneit, medvéit, vaddisznóit, bárányait már elvitte a muzeumba. A kiállítás alkalmával olcsó pénzért fogják árulni ezeket az állatokat, a melyek bármely háznál igen érdekes díszül szolgálhatnak, tulajdon nélkül állítjuk, hogy Molnár Dani alkotásai amotomiai ismeretekkel bíró szobrászokénál nem sokkal áll hátrább. Kár, hogy parasztfazekasnak maradt.

A Székely Kiállítást Maros-Vásárhelytől egész július hónapban keresztül nyitva tartják. Látható lesz minden nap d. o. 8—12-ig d. u. 2—7 óráig. A belépés 40 fillér, gyermekek, tanulók és katonák részére annak fele.

Bejelentések. Az iparkiállításra tömegesen érkeznek a bejelentések a Székelyföldnek mind a négy vármegyéjéből. Alább közöljük az eddig jelentkezettek kimutatását:

Vida Károly eszima készítő Marosvásárhelytől, 1 pár rendőresizma, 1 pár női eszima. Gáspár Gyula fürdőtulajdonos, kereskedő, Marosvásárhelytől, ásványvizek, levelezőlapok, fényképek. Grün Mózes faragász, szobrász, Magyaros, tükröket. Lukács János porcellánművész Marosvásárhely, porcellántárgyak. Straetz Hermán szesz-, gőztégla- agyagkályhagyáros Megyesfalva, agyagkályha és téglaágyártmány. Papp Ferenc fényképész Kézdi-Vásárhely, táj-, arc- és népművelési fényképek. Ifj. Becsek Imre fürdőbérő Kovászna, gyógyvizek. Pallek Károly és társa kocsi-gyártó Marosvásárhely, félfedelű kocsi. Szilágyi

Endre borvízforrás tulajd. Bibaczfalva, forrásvíz. Czimbalmos Ferenc műasztalos Kézdi-Vásárhely, szekrény és divány. Tihanyi Ignác porcellánfestő M.-Vásárhely, porcellándíszárgyak. Ráduly Ferenc lakatos K.-Vásárhely, takaréktűzhely. Papp Ödön földbirtokos Sz.-Keresztur, hamuszirminta. Grün Izák fürdőtulajdonos, kereskedő Marosvásárhely, Görgény sóaknának látképe. Sequens József posztógyáros S.-Szent-György, posztók, flanerek. Száva Gerő igazgató Előpatak gyógyvizek. Némethy Árpád asztalos Kovászna, képráma. Pethő Istvánné szövőtanítónő Székelykeresztur, abroszok, törülközők. Koos Ferenc lakatos Marosvásárhely, dombormű vaslemezről. Schnitzer Jakab könyvkötő Marosvásárhely, díszmunka. Hoffmann Károly pék Marosvásárhely, sütemények, háziseprő és szilvórium. Weinrich Frigyes asztalos Szász-Régen, hálószoberendezés. Fodor József kaptafa készítő Székelykeresztur, fakapta. Ritz Antal asztalos Marosvásárhely, kredenz és asztal. Székely László asztalos Marosvásárhely, ruhaszekrény. Tordai János asztalos Marosvásárhely, asztal, két szék. Bükkösi György asztalos Marosvásárhely, ruhaszekrény, pad. Hints Ilonka műkedvelő Marosvásárhely, porcellán díszárgyak. Deésy Iluska műkedvelő Marosvásárhely, porcellán díszárgyak. Tamás János állatorvos Marosvásárhely, önműködő vízszinmutató. Gyermekjátékgár Marosvásárhely, gyermekjátékok. Daboczy Viktor koll. tanuló Marosvásárhely, porcellán festmények, Wermscher Sámuel kádár Szász-Régen, faedények. Lenárt Józsefné ev. ref. esperesné Magyaró, női háziiparezzikok. Csonka Géza fényképész Marosvásárhely, fényképek. Gschmeide Antal cipész Marosvásárhely, cipők. Keresztes Béla, kolmofestő Marosvásárhely, fonalszövetminták. Nyárádszeredai állami műfaragó iskola Nyárádszereda, faragványok. Ince Gyula kereskedő Baróth székelyturó, kaskaválsajt. Erdélyi Kárpát Egyesület Kolozsvár, Székely ásványvizek és fürdőinek rajzai. Szűcs Bálint eszmadia K.-Vásárhely, eszmadák és cipő. Turóczy Albert eszmadia K.-Vásárhely, eszmadák. Állami iskola Gödemesterháza, női munkák. Kalline Jusztina Gödemesterháza, szőtt ruhadarabok. Lukács Árpád szűcs Gödemesterháza, női mellény báránybőrből. Radu Mártonné tanító neje Gödemesterháza, függönyök szöve. Beschoner A. M. fia műérezőntő Budapest, műbronzárgyak. Fű dőigazgatóság Csik-Tusnád fürdőleírás fényképek. Réthi János mészáros Marosvásárhely, sonkák, nyelvek, szalonnák. Tartler József mulakatos Marosvásárhely, díszműárgyak. Simon Károly eszmadia Marosvásárhely, bakkanecok. Rosenberg Albert könyvvezető Marosvásárhely, dugószedő készülék.

Mezei Karolina háziasszony Gy.-Ditró, törülköző és abrosz. Strasser Sándor szabó Gy.-Ditró magyarnadrág. Zöld Félix lakatos Gy.-Ditró, fiókszár. Fésűs Imre cipész Gy.-Ditró, női cipő. Fülöp Ferenc és Gy.-Ditró, kén. Község Gy.-Ditró, kőzetek, Strasser János szabó Gy.-Ditró vadászkabát, magyar nadrág. Ifj. Weinrich János asztalos Szász-Régen, szobaberendezés. Gáspár István kádár Gy.-Ditró, vízeskártya. Mezey Ferenc cipész Gy.-Ditró, cipők. Csörgő Viktor asztalos Gy.-Ditró, íróasztal. Molnár Gábor szobrász Balavásár, faragvány, kosár és kefeszerszám. Továbbá a következő marosvásárhelyi asztalosok: Szász István fiókospad, Rösler József íróasztal, konyhaszekrény, Tőkés Sámuel ruhaszekrény, ágy, Vakares Béla ruhaszekrény, Kenyeres Dániel iratszekrény, Bereczky Elek táblás asztal. Fazakas József szalonasztal, Simon Lajos iratszekrény, Demján Lajos szekrény, asztal, Vakares Lajos almáriom, ágy Szabó Márton asztal ruhafogas Tóthfalusi József szekrény, ágy, Kozma László ruhaszekrény, Szakács Dénes íróasztal szekrény, Buci Lajos Szekrény.

Végül Schönberger és, Hirsch Nyárad-Szereda Gróf Lázár Jenő Megyesfalva. Első székely szövőgyár r.-t. Seps-Szt-György. Szentgyörgyi Oszkár ezimfestő, Marosvásárhely. Mestitz Mihály és fiai Marosvásárhely. Biró Ferenc Székely-Udvarhely, Törpényi János Maros-Vásárhely. Dávid Gyula Kézdi-Vásárhely. Bács Endre és társai Füle. Matzag János Maros-Vásárhely. Székely Dénes Maros-Vásárhely. György József Seps-Bodok. Szilágyi Testvérek Maros-Vásárhely. Breckner Vilmos Maros-Vásárhely. Borszéki üzletigazgatóság Gy.-Borszék. Orbán Nagy és Tamás Székely-Udvarhely. Szabó István kerékgyártó, Maros-Vásárhely. Petelei Márton

Maros-Vásárhely. Muntyán Béla Maros-Vásárhely.
Jenei József Mező-Csávás. Koos Géza Maros-Vásárhely.
Weinrich Sámuel Maros-Vásárhely.

Az iparosok nyugdíj-ügye.

Irta: Szenterzsébeti Szakáts Péter.

(Folytatás.)

Azon rendes tag, aki 40 éven át teljesítette tagsági kötelezettségeit, további fizetésre nem kötelezhető és nyugdíjának azonnal élvezetébe léphet.

Tekintettel arra, hogy a nyugdíj jogosultság csakis 10 év után veheti kezdetét, arra is kiterjedt a gondoskodás, hogy ha valamely tag annál hamarabb jut nyomorúságos viszonyok közé, de legalább öt évig már teljesítette befizetéseit, ha már tovább fizetni nem képes, végkielégítésül addig befizetett díjainak 50%-át visszakapja.

Gondoskodás történt továbbá az alapszabályokban, habár szintén csak szerényebb arányban, a tagok özvegyei és árváiról és pedig a következőkben:

Ha valamely rendes tag után árvák nem maradnak hátra, özvegye egyszer s mindenkorra férjének befizetett, kamat nélkül számított, tag-illetékének 30%-át kapja végkielégítésül. Mely segély azonban csak az esetben adatik, ha az elhalt férjnek legalább öt év óta törvényes neje volt. Ha azonban a rendes tagnak árvái maradtak, a tagot megillető nyugdíj az ő halála után felosztatik az árvák között s azok a reájuk eső részt neveltetési járulékképpen mindaddig élvezik, míg a fiuk a 13-ik, a lányok pedig a 14-ik életévüket be nem töltik.

Árvasegély gyanánt az apát megillető rokkant (nyugdíj) segély, neveltetési járulék czimén annyi részre osztandó fel, a hány árva van, s mindenik árva az öt megillető hányadot kapja. Ha azonban az árvák száma hatnál kevesebb, egy-egy árva legfeljebb:

az I. osztályban	100 korona,
a II. " "	150 " "
a III. " "	200 " "

évi segélyben részesülhet, minek megállapítása az igazgató-választmány feladata.

Ezek képezik azon sarkalatos alaptételeket, amelyekre fektetve lőn a székelyföldi egyesület, amelyeken nyugszik a „Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-jegylete”-nek szervezete, valamint a „Magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők egyesületének is immár 30 éves fennállása; melynek nyomdokaiba lépett az előbb említett egyesület.

Eme két eg. esület szervezetét közvetlenül is tanulmányozván, kivált az utóbbinál igen értékes statisztikai adatok birtokába jutottam, amelyeket később leszek szerencsés előterjeszteni.

A székelyföldi egyesület szervezetének bővebb ismertetésével unalmassá lenni nem óhajtok. Mint minden egyesületnél, ugy ennél is az ügyeket intézik, a közgyűlés, igazgató-választmány, az elnökség, titkár, pénztárnok, jegyzők és ellenőrző bizottság.

*

A tagdíjak, a tőkeképzés és a nyugdíj-igényekre, valamint az özvegyek és árvák segélyezésére vonatkozólag előadottak után, joggal merülhet fel a kérdés, hogy vajon ezek oly pontosan egymásraható tényezők-e? Hogy az egyesület reménységgel tele várakozásban levő tagjai annak idején csalódásba ne essenek, hanem a biztosított nyugdíjak és segélyek mindenkor kiszolgáltathatók is legyenek.

Ennek megállapítása szempontjából legelső sorban mérlegelendő az évi halálozások száma, továbbá az évente rokkantakká, illetőleg munkakép-telenekké válható tagok száma százalékokban és pozitív számtételekben; mi czélból a rendelkezésre álló statisztikai adatokat kell segítségül hívunk.

A magy. kir. központi statisztikai hivatal évkönyveiből vett statisztikai adatok szerint, minden ezer lélekből elhalt Magyarországon, Fiume kivételével évente átlag 1881—1895-ig 33.3 egyén (3.33%); 1886—1890-ig 32.3 (3.23%); 1891—1895-ig 31.7 (3.17%), vagyis 15 év alatt átlag esik egy évre ezer lélek után 32.4 halálozás (3.24%), 1896-ban 28.3 (2.83%); 1897-ben 27.8 és 1898-ban 27.7 halálozás szintén ezer lélek után, vagyis százalékokban 2.78 és 2.77%.

A nemzetközi statisztikai intézet által elfogadott számítási mód szerint kiszámítva, Magyarország halálozási arányszámai 1891—1895-ig átlag a következők: Elhalt ezer lélekből:

1891-től,	0—1 éves	8.54 egyén
	1—19 " "	8.86 " "
	20—39 " "	2.80 " "
	40—59 " "	3.81 " "
1895-ig.	60— " "	8.03 " "

Összesen 32.04 = 3.20%

1896-ban	0—1 éves	7.53 egyén
	1—19 " "	7.36 " "
	20—39 " "	2.91 " "
	40—59 " "	3.40 " "
	60— " "	8.53 " "

Összesen 29.3 = 2.93%

1897-ben	0—1 éves	7.44 egyén
	1—19 " "	6.96 " "
	20—39 " "	2.48 " "
	40—59 " "	3.44 " "
	60— " "	8.57 " "

Összesen 29.19 = 2.92%

1898-ban	0—1 éves	7.05 egyén
	1—19 " "	7.16 " "
	20—39 " "	2.40 " "
	40—59 " "	3.46 " "
	60— " "	8.95 " "

Összesen 29.03 = 2.90%

(Folyt. köv.)

Színház.

A pécsi nemzeti színház jóhírből álló igazgatójának, Tiszay Dezsőnek szintársulata az elmúlt hét szombatján, f. hó 23-án kezdte meg városunkban működését. A társulat Sepsi-Szt.-Györgyről jött át hozzánk, előzőleg pedig Brassóban játszott s mindkét helyen olyan díszes, büszke, szép eredményekkel, hogy nemcsak a közönség tetszését és pártfogását sikerült kiérdemelnie, hanem a sajtó is a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg működéséről. Az eddig bemutatott előadásokból itélve teljesen igazat kell adnunk azoknak a jó híreknek és dícséretnek, melyek a társulat jövetelét megelőzték s akarjuk hinni, hogy a mi közönségünk is, mely mindig szeretettel ápolta s pártfogolta a magyar kultúra egyik hathatós tényezőjét, a színészetet, ki fogja tüntetni ezt a derék társulatot jóakarásával, támogatásával.

Első bemutató előadásul Bokor Józsefnek egyik új, 100 arany pályadíjjal jutalmazott népszínműve, a „Kurucz-furfang” került színpadra. A nagyon sovány, de mulatságos meséjű pompás énekekkel, csinos tánczokkal fűszerezett darabon nemcsak jól mulatott a közönség, hanem élvezettel hallgatta, többször megismételtette a szép régi nótákat s gyönyörködött a tánczokban, melyek közül különösen a rostatáncz és a fátyaltáncz tetszettek. Kár, hogy a mi színházunknak, melyet ugyan csak az ösök iránt való kegyelemből lehet annak nevezni, a szellősségén kívül még az a nagy hibája is meg van, hogy kicsi a játszótere s így a tánczok szépsége nem tudott egészen érvényesülni.

A szereplők közül először Tiszayról s feleségéről kell megemlékeznünk, kik igazi művészek. A milyen kedves és takaros Tiszayné az első felvonásban, mint parasztemenyeske, ép oly izléseken komikus Jakusich morva grófnő uszályos selyem ruhájában. Aranyos jó kedve, élénksége, szép hangja, melylyel pompásan tud bánni egészen meghódították a közönséget s volt taps bőven. Tiszay Bögözy Lőrincz szerepében mutatott be egy tökéletes alakítást, képviselvén nagy hatással s ügyességgel egy kacskaringós észjárású, kopott magyar nemest. A darab komikus részében jó társa volt Nagy Vilma. Egy-egy helyen igazán meglepő hűséggel rajzolta le az örökké rikácsoló öles nyelvű Somfánét. Harsogó kacagás kelt mindkettőjük szava nyomán. Mezey dalás kuruczkapitányát, ropogós tánczát, valamint a férfikórus gyönyörű bordonát zajosn megtapsolták. Székula Sárika (Ilona) szép színpadi alak s nagy előszeretettel mutogatta irigylésre méltó fogorát. Tánczát nagy kellellemmel és bájjal lejtette, de játéka kissé hideg volt. Kozma Pista a vitéz Bedő Istvánt, Nádasy meg Tamás diákot emelte kellő érvényre szabatos játékaival.

Vasárnap, második bemutató előadásul szintén újdonságot, a vigszínház népszerű bohózatát az Arany kakas-t adták. A mulatató életkép bohókás jelenetei, Tiszay díszes alakítása szívélyesen megkacagatták a közönséget s a nézőtérben egész este otthonos volt a jó kedv. Jeleskedtek még a darabban Tiszayné (Szikra Julis), Delli Lajos (Dr. Gyárfás), Komlós Ilonka (Klárika) és Vágó Pál (Horváth G.).

Hétfőn a Magyar színházban nagy sikert aratott s híressé vált zsidódaljáték, a „Szulamith” került előadásra Jeruzsálem leányának szép, de kissé érzékeny históriája s a darab mindenütt nagy dícsé-

retekkel fogadott keleties jellegű zenéje, énekesz-mai sok közönséget hoztak össze s a nézőtér az utolsó helyig megtelt. Ezt az anyagi sikert különben, a jó előadás valóban meg is érdemelte. Szulamitot Szirmay Olga énekte.

Kedden „A menyem” czimű vigjáték szerzett nagyon kedélyes estét a közönségnek. A nagy finomsággal és elmésséggel megírt pompás vigjáték jelenetein sokat kacagott a hallgatóság. Az előadás kitűnő volt. Nagy Vilma (Leverdierné) nagy ügyességgel személyesítette az anyósát s ezen minőségben ideálisan kiálthatatlan volt. Ifj. Leverdiernét Miklósi Ilona játszotta. Elegáns, szép volt s szerepét egy fiatal asszony minden bájával fel tudta ruházni. A kikapós képviselőt (Leverdier) Vágó Béla rajzolta meg tökéletesen. Nádasy, mint az együgyű titkár (Honore) mutatta be ügyességét s színpadi otthonosságát. A kisebb szerepek is jó kezekben voltak.

CSARNOK.

Jámor Están egyházi levele a szerkesztőhöz.

Téns Szerkesztő Ur!

Vagyon az föld tussó felén, tul az operenciás tengeren egy rengeteg nagy birodalom és ebben lakozik, egy rengeteg nagy számú nemzetség, mely az többek között arról és nevezetes, hogy a haját az kontyán eszve fonyá s szépecskén leereszti a hátára, mint akár a székely lányok, ez a czopf pediglen arra jó, hogy mikoron az gazdája elhalálozik, az angyalok ezen czopfnál fogva elvezetik fel az menyországba. Esztet az országot Khinának nevezik s benne lakoznak vaj 400 millión a khinaiak s ebben az temérdek népben tám egyetlen egy sínes, a kinek az szüve telised tele nem vóna kiálthatatlan gyűlölettel mindenki eránt, az ki idegen. Most osztán az 400 millió lélekben felszaparodott gyűlölség hirtelen kitört s halált üzent az idegeny ördögöknek, már mint nekünk, igen tisztelt Európa tartománybeli embereknek. Tűzvel vasval pusztították az idegenyek birtokát, házait felégetik, templomait szétrombantták s ökök magukat kegyetlenül megölik. Feljajdult erre az vén Európa s nyakra-főre küdi a katonákat oda, de minek utánna ez az ország vaj hat héti ut tőlünk hajón, míg az katonák oda érnek jó sok európai ember leszen néhaivá. Az az kegyetlen tömeg, mejjel boxereknek neveznek, sok becsületes ember vérit fogja kiontani, hanem osztán leszenek Khinának os kinyai s lebegni fog az khinai czopf az nagy futás mian s lesz ojjan háboru, mijent az világ nem látott, met ha khinai vagyon 400 millió, európai és vagyon vaj 365 millió s ha eszve menyünk, még az föld es döngeni fog alattunk. Hanem míg ez bekövetkeznék, érdemes leszen megjegyezni, hogy mostan az sok czopf között az konty uralkodik, tudnillik egy asszony kormányozza az birodalmat, egy 60 esztendőös öreg dáma, az özvegy császárné s így nem lehessen esudálkozni, hogy minden balul megy ottan, mivel hogy az asszony szeméj nem az eszével, hanem az szüvével kormányoz s ha ezen szü megtelek gyűlölettel, több fér belé, mint 100 millió férfijuba s eselekedetyeibe kegyetlenebb tud lenni, mint 100 millió tigris. Ez az veszedelmes fejérség vezérli most országát az bukás felé, met elég szerencsétlen és okatlan vala, hogy az európai hatalmasságok beleelegyedésit szükségessé tette. Már most fí vagyon mondva, hogy Khinában es rendnek muszáj lenni sazt pedig mán jól tudgyuk, hogy európai nyelven mit értünk az rend csinálás alatt: elvesszük szépecskén az rendetlenkedők országát s ekkor kimondgyuk, hogy az rend helyre vagyon állítva. Pereze ez egy kicsit nehezececskén menend, met azt mán nem es igen régen láttuk, hogy egy néhány ezer bur gombóczt még az anglus gyomor es meg tud emészteni bármijien nagyok és kemények vótak es azok, de mán 400 millió gombóczt igen sok gombóczt az egész Európának es, ha mindnyá igen aprók es ezek. Hanem azért menni fog az dolog, az mi jó es humánus Európánk rend csinálási szenvedélye előbb-utóbb s ha mindnyá 100 ezer ember élet arán es, sükkerre vezet s az jámbor khinaiak, nem sokára megtudgyák, hogy mijjen bódogító érzés, ha az országban európai rend vagyon. Mű pediglen ugynevezett té czó es nagy-érdemű közönség, kik szerettyük az újságlapokat olvasgatni, igazán háládatosok lehetünk az világ-történet eránt, mejj mindétig gondoskodik ojjan eseményekről, mejjek az embert izgattyák es lelkesitik. Ha Dreyfus nines, vagyon bur háboru s ha ez lejárja magát, jó Khina s az jó Isten tudgya még mindenféle háboru. Es ez történik mind az híres béke kongresszus korszakában, megmutatván asztot, hogy még es csak az diák példabeszédnek vagyon igazaz mejj aszongya, hogy ha békét akarsz, csinálj előbb háborut.

Minek után pediglen nemes Kárbahágó közönsége az khinai kérdésben ninesen érdekelve, mivel hogy mű ottan küsső birtokot nem akarunk szerezni, mű nyugodtan lehetünk s addég es míg ott az rend megcsinálódna, kántor komám innák egy cseppet.

Maradtam

tisztelettel és becsülettel:

Jámor Están,
egyházi és harangkezelő.

Ujdonságok.

-- **Kinevezés.** Hatolykai Pötsa József v. b. t. t. főispán, a tavaszi közgyűlésen megejtett választások által megüresedett alszámvevői állásra Bedőházi Gábor közigazgatási gyakornokot nevezte ki. A vármegye tisztí kara, ezen kinevezés által szorgalmas erővel lett gazdagabb, melyhez mi is gratulálunk.

-- **Áthelyezés.** Háromszékvármegye főispánja Morvay Endre közdi járási szolgabíró, társas életünk ismert és kedvelt tagját a sepsi járási szolgabírói hivatalhoz és Béli Pál újonnan megválasztott szolgabíró a közdi járási szolgabírószákhöz helyezte át.

-- **Időjárásunk** állandóan hideg és esős, egy-egy derült nap után ismét felhők jönnek s györebben, vagy süröbben hull az áldás. Annyi eső még nem volt, hogy az valaminek ártott volna, azonban a kaszálást nagyon hátráltatja.

-- **Értesítés.** A háromszékvármegyei „Erzsébet árvaléány nevelőintézet” növendékeinek 1899—1900. tanévi záróvizsgálója f. évi július hó 2-án (hétfőn) fog az intézet helyiségében megtartatni, melyre az intézet alapítói, tisztviselői, a tanítástügy barátait s az érdeklődőket tisztelettel meghívja: az intézet igazgatósága.

-- **Baleset.** Diák Sándor gyergyóalfalusi lakos a gyulafalvi ipartelepen fák döntésével volt elfoglalva. F. hó 26-án saját vigyázatlansága folytán egy fa rádült, minek következtében oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy életéhez kevés remény van.

-- **A közdivásárhelyi kantai róm. kath. gymnasium** a kereszténység XIX. százados és a magyar kereszténység IX. százados évfordulója alkalmából a gymnasium udvarterén folyó évi június hó 29-én Szent Péter és Szent Pál apostol fejedelmek ünnepén nyilvános diszünnepelet és utánna zárünnepelet rendez, melyre tisztelettel meghívja a nagyérdemű közönséget lapunk útján is az igazgatóság. Délelőtt 8 órakor ünnepélyes hálaadó isteni tisztelet. Műsor: 1. Pápaihymnusz. Zsaskovszkytól, éneklő az ifjúság énekkara. 2. Megnyitó beszéd. Tartja: Hassák Vidor gymn. igazg. 3. Hymnus. Az Iphigeniő Taurisban című dalműből. Gluzk Kristóftól. Éneklő az ifjúság énekkara. 4. Imakönyvem Revitzky Gyulától. Szavalja: Kopacz Albert I. o. t. 5. Alkalmi felolvasás. Tartja: Révész Cyrill gymn. r. tanár. 6. Hozzádkialtók! Zempléni Árpádtól. Szavalja: Sebők Emil. 2. Viharban. Dürner Gyulától, éneklő az ifjúság énekkara. 8. Örökkévaló szűz Máriához. Rudnyánszky Gyulától. Szavalja: Vargyasi István III. o. t. 9. Boldogasszony Anyánk: régi egyházi ének duett; sopran-alt, harmoniumon kíséri Rácz N. János gymn. ének tan. 10. Ave Mária. Váradi Antaltól. Szavalja: Mundrucz Emil IV. o. t. 11. Isten dicsősége Bethowentől. Éneklő az ifjúság énekkara. 12. Fiamnak Arany Jánostól. Szavalja: Zselinszky József V. o. t. 13. Jutalmak kiosztása. 14. Igazgatói zárszó. 15. Magyar királyi induló. Huber Károlytól. Éneklő az ifjúság énekkara.

-- **Évzáró vizsgálatok rendje a polgári leánysikolában.** Junius hó 30-án d. e. 8--12-ig az I-ső osztály vizsgálója s ugyanezen idő alatt a magántanulók írásbeli vizsgálója. Junius hó 30-án d.

u. 2--6-ig a magántanulók szóbeli vizsgálója. Julius hó 1-én (vasárnap) d. e. 11 órakor a tanév ünnepélyes bezárása és a jutalmak kiosztása. Lapunk múlt számában közölt e tárgyra vonatkozó értesítés ezen újabb határozat által hatályon kívül helyeztetik.

-- **Nyilvános köszönet.** A polgári leányiskola jöviseletű és szorgalmas tanulóinak megjutalmazására adakoztak: Kisegítő Takarékpénztár 20 koronát, K.-vásárhelyi. Takarékpénztár 8 koronát, Molnár Józsiás 5 koronát, K. Csizsár József 5 koronát, Özv. Balogh Gyuláné 4 koronát, Benkő István, Benkő Sándor, Jancsó Gyula, Dávid Antal, Kupán Józsefné, Hamar Zoltán, Fejér L. fia, Dobál Lajos, Jancsó F. Lajos, Vajna Elemér, Szentványi Árpád, Dézsi Bálint, Györbíró Gergely, Szűcs Károly, Nagy Dénes, Csizsár Pál, Jakab Istvánné, Kovács Kálmán 2--2 koronát; Kiss Lajos, Jancsó Géza, Bándy István, Gyárfás Károly, László Zoltán, Málnási Kristóf, Császár Gergely, Vertán István, Ifj. Dávid István, Özv. Szvoboda Béláné, Benkő Sándor, Kovács Sándor, Frenkel Emánuel, Kovács Ferencz, Ambrus Albert, Vertán Venczel, Zalavári Béla, Jánovits Sándor, Dr. Dávid János, Spitzer Herman, Török Samu, Molnár Ferencz és Hajdó Ödön 1--1 koronát. Összesen 104 koronát. Ezen kívül könyveket adományoztak: A Lampel R. budapesti czég 8 darabot (25 korona 40 fill.) Tamassy Imre 2 darabot, Czirmai Zoltán 2 darabot, Balázs Mártonné 1 darabot, Franklin társulat 7 darabot, (15 korona ért.) s végül a K.-vásárhelyi Takarékpénztár 1 darabot. Összesen: 21 darabot. Mindezen nemesszívű adományokért fogadják az igen tisztelt adakozók, az iskola fentartó négyzet, valamint az iskola felügyelő-bizottságának és tantestületének hálás köszönetét.

-- **Nyilvános köszönet.** Ama megrendítő szerencsétlenség alkalmából, mely egyszerre 4 forrón szeretett gyermekemtől fosztott meg, a szülői megmérhetetlen fájdalom közepette vigasztal szolgált azon példátlan részvét, mely gyermekeim temetésekor családom iránt nyilvánult. Az oly sok oldalról jövő számtalan és igaz részvét által lelkem mélyéig meghatva, hálás szívvel mondok köszönetet mindazoknak, kik a temetésen megjelenve, legalább egy kis részecskéjét érezték azon mély fájdalomnak, mely az én lelkemet 4 szép gyermekem szerencsétlen halála felett eltölti.

K.-Vásárhely, 1900. június 26-án.

Csizsár Áron.

-- **Majális.** A közdivásárhelyi csizmadia ipartársulat múlt vasárnap tartotta meg nyári mulatóságát. A rossz időjárás, és a múlt pénteken lefolyt szörnyű tragédia igen rossz hatással volt a közönségre s kevesen jelentek meg, hanem azért a kik ott voltak, egy igen kellemes és kedélyes délutánt töltöttek el. A mulatság anyagilag is eléggé sikerültnek mondható, mert 40 korona tiszta jövedelmet hajtott a társulatnak.

Ezen mulatságról a társulat elnöksége a követ közöi jelentésben számol el:

Nyilvános számadás.

1. Belépti jegyek eladásából bejött	36 K. 60 f.
2. Benke Gyula képviselő úrtól	10 K. — f.
3. Dobay János bálelnöktől	10 K. — f.
4. Molnár Józsiás úrtól	4 K. — f.
5. Dézsi Dánielné urnő által adományozott torta kisorsolásából	6 K. 90 f.
6. Felülfizetésekéből	110 K. 80 f.
Összesen	178 K. 30 f.
Összes kiadás	138 K. 30 f.
Tiszta jövedelem	40 K. — f.

Fogadják a szíves adakozók a csizmadia társulat nevében hálás köszönetünket.

K.-Vásárhely, 1900 június 26-án.

Szász Károly, Turóczi Albert, Dézsi Dániel, bizotts. pénztárnok. biz. ellenőr. társulati elnök.

-- **Első helyen áll ma kétségtelenül lapjaink közt a Pesti Hírlap.** Első helyen munkatársainak száma és előkelősége ezimén; első helyen a tartalom gazdasága tekintetében. Nincs még egy lap, mely hazánk legelső íróit s mellettük a legjelesebb tárczairókat sorolhatná rendes munkatársai közé. S ezt el kell ismerni, ha tudjuk, hogy a Pesti Hírlap rendes szerzőit munkatársai Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Murai Károly, Kóbor Tamás, Kozma Andor (Koboz), Kenedi Géza (Quintus), ifj. Ábrányi Kornél, Vázsonyi Vilmos, Tömörkény István, Bede Jób, Kézdi-Kovács László, Hoek János, Homok, b. Josika Kálmán, stb. De első helyen áll a Pesti Hírlap terjedelme és tartalomgazdaság tekintetében is. Naponként 20--24 oldalon egy más lap sem jelenik meg s annyi külön rovattal sem dicsekedhetik. Specialitása a lapnak: Esti levelek naponként Tóth Béla szellemes tollából; Szerkesztői üzenetek mindennap; továbbá a gazdag Vegyes- és sakk-rovat; Bélyegkedvelők és artisták rovata, stb. Ehez járul az előfizetőknek fél áron juttatott heti divatlap; a Párisi Divat, melyet Győri Ilona, a kitűnő író szerkeszt. Minden előfizető havonként esinos kiállítású jegyzéknaplót s karácsonyi ajándékul a Pesti Hírlap nagy képes naptárát kapja. Ismételjük, ennyit egy más lap sem nyújt előfizetőinek s mindezt negyedévi 7 koronáért, havonként 2 kor 40 fillérért, mely összeg a Pesti Hírlap kiadóhivatalának (Budapest, Váci-körút 78.) küldendő.

-- **Hirdetési bélyeg.** Eltörlik július 1-től a hirdetési bélyeget nemcsak a hírlapok öröme, hanem a gyárosok, kereskedők, iparosok hasznára és javára is. A kínálat és kereslet a hírlapok révén olcsóbb és nagyobb lehet, miáltal a hazai ipar és kereskedelem mindenestre fejlődni fog. Hogyan, hol és mikor hirdethet legjobban és legsikeresebben megtudható az „Általános Todóító” hirdetési osztályánál (tulajdonos Leopold Gyula szerkesztő) Budapest, VII. Erzsébet-körút 34, ahol — mint számos elismerés és ajánlás igazolja — felülmulhatatlan pontossággal, odaadó lelkismeretességgel, kiváló szakértelemmel és olcsón eszközölik az összes rendelkezéseket, hirdetéseket úgy a budapesti, mint a vidéki lapokban.

Hirdetések.

Sz. 2355—900.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács a sepsi-szentgyörgyi m. kir. pénzügy-igazgatóságnak 14556—900.sz. alatti rendelete alapján közhírré teszi, hogy a f.évi föld és ház birtok után járó általános jövedelmi pótladó kivétési lajstrom ezen városi adóhivatalnál f. évi június hó 23-tól f. év július hó 2-dikáig

a 8 napi közszemlére ki van téve és az érdekelt felek által megtekinthető.

Egyben felkéretnek az adózó polgárok, hogy kisadó könyvecskéjüket ezen adónemek bejegyezhetése végett 8 nap alatt különbeni bírság terhe mellett mutassák be.

Kézdi-Vásárhelyt, 1900. június hó 22-én.

Kovács Dániel, (78. 1—1.) h. polgármester.

Eladó ház.

A kantában a volt idős Jancsó István timár háza, jelenleg Molnár Andrásné tulajdona

örök áron eladó.

A venni szándékozó alattirtnál értekezhetik. A vételár terükép rajta is maradhat fele részben.

Molnár András.

(75. 2—3.)

Kovácsnán.

Ny. Ifj. Jancsó M.-nél K.-Vásárhelyt.